

medvirket til dette og mange andre forslag i samme retning.

Jeg vil sige, at hvis man brugte den logik, som er indbygget i det her forslag, og konsekvent gennemførte, at kredittider til erhvervslivet blev fastholdt til, hvad der er teknisk nødvendigt af hensyn til afregningsperioder og opgørelser osv., så ville man faktisk uden videre have kunnet lave en finanslov for 1996 med overskud på DAU, altså et overskud på finansloven for 1996 – det havde været nemt – og man kunne have sikret sig varige rentebesparelser på 4 mia. om året. Så meget taler vi om, når vi taler om kredittider.

Jeg er glad for, man har taget et lille bitte hjørne her. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at man sådan set kunne have gået hele vejen og dermed skaffet overskud på 1996-finansloven.

Så vil jeg sige omkring det tekniske, at her siger man så, at der ikke er brug for tre måneder. Næ, men jeg forstår ikke, hvorfor man ikke går hele vejen, for teknisk kunne man jo bare gøre det, at samtidig med, at checken sendes til den, der får udbetalt pensionsbeløbet, sendes der også en check til statskassen. Det skulle man bare have gjort, så havde man fået et ekstra engangsprovener på 375 mio. kr. og en varig rentefordel på ekstra 30 mio. kr. Jeg forstår i virkeligheden ikke, hvorfor man ikke har taget også disse sidste penge med.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal på CD's vegne give tilslutning til forslaget og tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man må jo respektere politiske partier, som ved forlig eller diskussion i øvrigt får økonomien til at hænge sammen. Og det kan man jo selvfølgelig gøre på to måder, når man har en masse udgifter, der skal finansieres: enten kan man skruer på skatte- og afgiftstrykket i opadgående retning, eller man kan finde nogle besparelser på sit driftsbudget.

I denne her situation har man valgt at gøre nummer ét, men man har valgt at gøre det på et område, som kun har stor virkning for et år, nemlig 1996, med en virkning på et plus på 800 mio. kr. Herefter vil de ekstra midler, man får ind, være mere marginale.

Alligevel bruger man det her område som et sted, hvor man henter indtægterne, som fru Elisabeth Arnold jo også var inde på, til at finansiere nogle nedsættelser andre steder, som

har varig karakter, og det betyder jo, at vi for statens vedkommende skyder problemerne ud i fremtiden, fordi de manglende besparelser i højere grad vil blive synlige i de år, der kommer efterfølgende, når de her store engangsindtægter så er væk. Det er jo ikke det eneste forslag, som er en følge af finanslovaftalen, som har det her problem i sig.

Med dette har jeg også sagt, at Dansk Folkeparti naturligvis ikke kan støtte forslaget. Vi mener ikke, at det er rigtigt at hæve skatte- og afgiftstrykket, som der jo her lægges op til. Vi mener, at man i stedet for burde prøve at se efter varige driftsbesparelser, så økonomien i højere grad kunne komme til at hænge sammen også fremover. Det her er blot at lade vælgerne tro, at man får et statsunderskud under 30 mia. kr., som vi jo får en større debat om i næste uge, og det synes vi ikke er en rigtig måde at gøre tingene på.

Men fantasien kender åbenbart ingen grænser, og det her viser jo blot faren ved, at man giver Folketinget for mange skatte- og afgiftskruer, for så vælger man at bruge dem alle de steder, man kan finde dem. Og her har man altså fundet en justering af kredittiden som en mulighed for at hæve afgiftstrykket, og det finder vi ikke er rigtigt, så vi stemmer selvfølgelig imod forslaget.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan også konstatere, at der her er tale om et bredt flertal for lovforslaget, og jeg skal henvise til bemærkningerne i øvrigt og regner med en hurtig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.